

Zabrana udaranja žene u Islamu

[Bosanski – Bosnian – بوسني]

Аутор:

Ahmed El-Emir & Čakora Fifijan

Pregled i verifikaciju izvršio uvaženi doktor
Abdur-Rahman ibn Abdul-Kerim Eš-Šiha

Prijevod:

**EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)
& Ifet Zukorlić**

2014 - 1436

IslamHouse.com

﴿ تحريم ضرب النساء في الإسلام ﴾

« باللغة البوسنية »

أحمد الأمير & تساكورا فيفيان

راجع وعدل الأصل العربي

د. عبد الرحمن بن عبد الكريم الشيحة

ترجمة: المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& عفت زكورليتش

2014 - 1436

IslamHouse.com

Zabrana udaranja žene u Islamu

Uvod

Neka je hvala Allahu koji je poslao Muhammeda, alejhis selam, kao donosioca radosnih vijesti i onoga koji opominje, pozivača ka Allahu, uz Njegovu dozvolu, i svjetlost upute. Koji je odlikovao ashabe i počastio ih mnogim dobrima. Pa neka je stalni i najveći salavat i selam na Muhammeda, njegovu porodicu i ashabe.

A zatim:

Ovo djelo sam napisao kao odgovor na napade pojedinaca kojie je Šejtan obmanuo i na stranputicu ih odveo. Pitanje udaranja žena je potegnuto na mnogim nivoima. Pa vidimo mnoge internet portale kako daju svoja mišljenja bez znanja i promišljenosti. A neprijatelji Islama su poduzeli sva moguća sredstva pa i neistinit govor i podvale koje se sa istinom ne mogu složiti ni u osnovi ni u ograncima.

Želim ovim djelom da čitaocima predstavim stav Islama po pitanju udaranja žena. Da bi se ukazala razlika Islama od drugih religija, po ovom pitanju. Jer je Islam jedina vjera koja decidno naglašava zabranu udaranja žena bile one mlade ili stare.

Pred vama je detaljno pojašnjenje pa sami donesite sud, nakon čitanja i razmišljanja.

Autor Ahmed El-Emir

18.Muharrem, 1435.h.god.

Prvo poglavlje

Podjela postupaka u islamskom (Šerijatskom) pravu

Svi postupci ljudi se u islamskom pravu mogu podijeliti na sljedeće vrste, koje nam omogućavaju da donesemo sud o nekom djelu da li je dozvoljeno ili zabranjeno:

1) Stroga obaveza (Farz). To je najveći stepen obvezništva. Obuhvata sve ono što jZakonodavac od nas traži decidnim i nedvosmislenim naredbama, u koje nema nikakve sumnje. Poput naredbe namaza, posta, učenja Kur'ana i sl. Propis ovih djela je da se ona moraju izvršavati uz obećanu nagradu izvršiocu i prijetnju onome ko ova djela ostavi.

2) Poželjno djelo (Mustehab). To je sve ono što Zakonodavac od nas traži ali ne u formi naredbe. Tako da onaj ko ova djela radi imaće nagradu ali onaj ko ih ostavi neće biti kažnjen. poput korištenja Misvaka prije obavljanja namaza i sl.

3) Dozvoljeno djelo (Mubah). Sve ono za čije izvršavanje nema obećane nagrade niti za njegovo ostavljanje slijedi prijetnja (kazna). Poput hodanja, jahanja i drugih dozvoljenih radnji u uobičajenom svakodnevnom životu.

4) Pokuđeno djelo (Mekruh). To je sve ono što je prekorio Zakonodavac ali ne u zabranjivo-imperativnom obliku. Pa će onaj koji to ostavi biti nagrađen ali neće biti kažnjen onaj koji to uradi. Od njega se traži da izbjegava i da se udalji od tih postupaka i onoga što iz njih proizilazi te da za tim postupcima ne poteže. Onaj ko i uradi tako djelo neće biti

ni nagrađen ni kažnjen. S tim da učestalost u ovim djelima nekad prouzrokuje kršenje Allahovih propisa i upadanje u ono što je On zabranio. Razlog zbog kojeg počinioc ovog djela koje je pokuđeno neće biti kažnjen je postojanje velike potrebe za istim kao i životna situacija u kojoj se nađe pojedinac a koja zahtijeva da počini to djelo koje je Šerijatom pokuđeno. Tako na primjer, naš Gospodar je pokudio razvod braka ali ga nije zabranio i za njim se može potegnuti ako postoji potreba (nužda).

5) Strogo zabranjena djela (Haram). Svako djelo koje je Zakonodavac zabranio decidnim i nedvosmislenim zabranama u koje nema sumnje. Počinioc ovih djela će biti kažnjen a onaj ko ih ostavi biće nagrađen, jer je pokoran. Poput zabrane pijenja alkohola i sl.

Razlikovanje između Halala i Harama

Spoznaja Halal i njegovo razlikovanje od harama je stub Islama i dokaz Imana. Ova spoznaja je povezana sa djelima srca a isto tako i sa djelima udova. Osnova kod stvari je da su dozvoljene dok ne dođe jasan tekst koji to zabranjuje. Tako da je zabranjivanje i dozvoljavanje od isključivih prava Allaha, uzvišenog, jer je On Stvaraoc, Održavatelj, onaj koji olakšava i koji mnogo daruje. On svojim robovima zabranjuje ono što hoće a dozvoljava ono što hoće. Ali je iz Njegove milosti prema robovima učinio da zabrane i dozvole budu zbog razumskih uzroka koji se vraćaju na korist samoga čovjeka. U

skladu sa tim, Allah nije dozvolio osim dobro a nije zabranio osim loše.

Prelazak djela iz jedne kategorije u drugu

1- Prelazak dozvoljenog djela iz kategorije dozvoljenog u kategoriju zabranjenog i suprotno:

Dozvoljeno djelo će nekada postati zabranjeno kada se pojave uzroci koji ga takvim čine. Pa umjesto da djelo bude dobro i prijatno duši ovi uzroci ga čine lošim djelom koje je štetno za čovjeka. Kao na primjer šetanje ulicom je dozvoljeno ali nekada će se taj propis o dozvoli promijeniti u zabranu. Kao kada bi islamski vladar obznanio odluku i saopštenje o opasnosti šetanja nakon jedanaest sati određenim ulicama ili gradovima iz bezbedonosnih razloga koji mogu dovesti do gubljenja života.

Nekada će zabranjeno djelo preći u dozvoljeno kada postoje uzroci koji ga čine nužnim djelom za očuvanje života. Alkohol je zabranjen u Islamu ali nekada će biti dozvoljen. Ako bi čovjek bio izgubljen u pustinji i bio na ivici smrti od žeđi a pred sobom nimao ništa drugo osim alkohola tada mu se dozvoljava da popije onoliko koliko mu je potrebno da sačuva svoj život ali ne više od toga.

2- Prelazak djela koje je farz iz kategorije obaveze u kategoriju zabrane i obratno:

Obavezno djelo će nekada prerasti u zabranjeno a nekada će zabranjeno djelo nekada postati obaveza. Poput prethodno pojašnjenog primjera. Uzmimo na primjer namaz koji je obaveza (farz) ali nekada (u određenoj situaciji) će njegovo obavljanje postati zabranjeno. To u situaciji kada čovjek klanja kući u vremenu jakog zemljotresa kada je i sam klanjač ubijeđen da će stradati ako odmah ne izađe vani-

Nasrnuti na nekoga i preseći mu stopalo je strogo zabranjeno ali ako doktor ne bude mogao izliječiti bolesnika osim da mu se odstrani stopalo, u suprotnom može doći do smrti pacijenta, tada odsijecanje stopala postaje doktorska obaveza. Ako to ne uradi biće griješan i snosiće posljedice toga.

3- Prelazak pokuđenog djela u kategoriju dozvoljenog i prelazak pohvalnog u kategoriju zabranjenog:

Pokuđeno djelo može postati dozvoljeno ili čak naredeno i obaveza. Razvod braka, na primjer, je od djela koja su pokuđena u Islamu. Ali će nekada ne davanje razvoda ženi dovesti do neprijatnosti koje se ne mogu otkloniti osim razvodom. Kada bi žena bila nemoralna i čovjek je ne bude mogao popraviti ovdje kažemo da je bolje čovjeku da se razvede. Tako da je pokuđeno djelo postalo pohvalno i preporučeno.

A nekada će pohvalno djelo postati zabranjeno. Korištenje misvaka je pohvalno ali će nekada biti pokuđeno ili čak zabranjeno. Ako bi tvoji zubi bolovali od opadanja i ti znaš da ako budeš koristio misvak to će dovesti do pogoršanja stanja tada se korištenje misvaka suprodstavlja Islamskom pravilu:

"Nema ni nanošenja ni podnošenja štete."

Rezime:

Suština onoga što je prethodilo je da Islam nije slijepa religija koja ne uzima u obzir stanja ljudi i njihove mogućnosti u svakodnevnom životu. Već je sljepilo u srcima onih neprijatelja koji hoće da šire netačnosti i laži o Islamu da bi tako utrnuli Allahovo svjetlo a Allah će upotpuniti Svoje svjetlo makar ne bilo po volji nevjernicima.

Nadam se da je plemeniti čitaoc već spoznao da Islam nije vjera nepravde već vjera pravednosti.

Pravda je jedno od plemenitih Allahovih imena. Tako da je zabranjivanje i dozvoljavanje izgrađeno na pravdi a ne na sljepilu. A što se nepravde tiče, sa svim njenim kategorijama, ona je najstrožije zabranjena u Islamu.

Drugo poglavlje

Ophođenje prema supruzi u skladu sa plemenitim Kur'anom i čistom praksom Muhammeda, alejhis selam

U svjetlu Kur'anskih tekstova vidimo da Uzvišeni Allah naređuje dobročinstvo prema suprugama i plemenitost. Te da se prema njima velikodušno ponaša makar se i prekinula srčana veza (ljubav). Rekao je Uzvišeni:

-*"S njima lijepo živite! A ako prema njima odvratnost osjetite, moguće je da je baš u onome prema čemu odvratnost osjećate Allah veliko dobro dao."* (Prijevod sure En-Nisa, 19.ajet)

Rekao je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: *"Vjernik ne prezire vjernicu, ako mu se ne sviđa neka njena osobina zadovoljan je drugom (osobinom)."* (Muslim)

Uzvišeni Allah je pojasnio da žena ima svoja prava kod svoga muža rekavši:

-*"One imaju isto prava koliko i obaveza."* (Prijevod značenja 228.ajeta sure El-Bekare)

Posljednja oporuka Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, prije nego što je preselio na onaj svijet bila je da se sa pažnjom postupaju prema ženama, da se poštuju te da im se nepravda ne čini i ne krše njena prava. Pa je rekao: *"Oporučujem vam da se prema ženama lijepo ophodite."*

Naredio je da se trpe njene greške, podnosi njena brzopletost i oprašta njena neispravnost. Pojasnivši prirodu žene na kojoj je Allah stvorio kada kaže: *"Zaista je žena stvorena od rebra. Neće opstati na jednoj stazi. Ako budeš uživao sa njom uživaćeš a pri njoj će biti nedostataka. A ako pokušaš sve to ispraviti slomićeš je, a njeno slamanje je razvod."* (Muslim)

Također je rekao: *"Oporučujem vam da se prema ženama lijepo ophodite. One su stvorene od rebra a najveća zaobljenost u rebro je njegov vrh. Ako ga pokušaš ispraviti slomićeš ga. A ako ga ostaviš ostaće kriv. Oporučujem vam da se prema ženama lijepo ophodite."* (Buhari)

Da li je Allahov Poslanik ikada udario neku od svojih žena?

Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je uzor svim muslimanima. Allah nas je zadužio da slijedimo Poslanikovu praksu, pa kaže:

-*"Vi u Allahovom Poslaniku imate divan uzor za onoga koji se nada Allahovoj milosti i nagradi na onome svijetu, i koji često Allaha spominje."* (Prijevod 21. ajeta sure El-Ahzab)

On je najljepši primjer i najbolji uzor. Allah ga je poslao sa čistom i plemenitom vjerom. Njegov Gospodar ga je odgojio pa je bio najplemenitijeg ponašanja i najljepših osobina na koje se drugi ugledaju. Rekao je Uzvišeni:

-"Ti si, zaista, na najvećem stupnju morala." (Prijevod značenja 4.ajeta sure El-Kalem)

Sproveo je u stvarnom životu plemenit moral i učinio da drugi to vide i osjete. Rekao je: "*Poslat sam da upotpunim plemenit moral.*" (Bilježi ga Imam Malik u 'Muvetti')

A njegova žena Aiša, radijallahu anha, koja ga sa aspekta ophođenja prema ženama bolje poznaje od njegovih, sallallahu alejhi ve sellem, najboljih drugova, o njemu kaže: "*Njegov moral je bio Kur'an.*" (Bilježi Imam Ahmed)

tj.sprovodio je njegove naredbe a klonio se zabrana. Nema ni jednog pohvalnog svojstva na koje je Kur'an podstakao a da Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nije bio prvi koji će se time okotiti. A nema ni jednog lošeg svojstva od kojeg Kur'an odvraća a da Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nije bio najdalji od toga.

U njegovom, sallallahu alejhi ve sellem, životopisu nije zabilježeno da je ikada udario ženu ili dijete!!! Već suprotno tome; onaj ko proučava njegov život i o tim plemenitim događajima jasno može zaključiti da je on, sallallahu alejhi ve sellem, zabranio udaranje žena i djece i na to najoštrije upozorio. Kaže o njemu njegova žena, Aiša, radijallahu anha: "*Nije Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nikada ništa rukom udario; ni ženu niti slugu. Osim u borbi na Allahovom putu. Niti se svetio kada bi njemu neko nepravdu nanio osim da se prekrše Allahove granice pa bi kažnjavao Allaha radi.*" (Muslim)

Čak i njegovi neprijatelji, koji hoće da iskrive sliku o njegovom, sallallahu alejhi ve sellem, pozivu i da druge odvrate od njega, ne mogu potvrditi osim spomenuto.

Pa daj da vidimo šta o njemu kažu oni koji su mu bili najbliži i koji su sa njim najviše vremena proveli. Jer stalno druženje otkriva stvarnost karaktera. Kaže Safijja bint Hujaj, radijallahu anha: *"Nisam vidjela nikoga sa ljepšim moralom od Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem."* (Taberani)

Rekao je njegov sluga Enes ibn Malik, radijallahu anhu, koji ga je služio deset godina: *"Služio sa Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, deset godina. Nikada mi nije rekao 'uf'. Niti je, za nešto što sa uradio rekao: 'Zašto si to uradio?' Niti za ono što sam ostavio: 'zašto to nisi uradio?' I bio je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, najboljeg morala."* (Tirmizi)

I rekao je: *"Služio sa Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, deset godina i nikada me nije grdio, niti udario, niti od sebe odagnao, niti mi se namrštio, niti mi naredio nešto a ja to odugovlačim pa da me on kritikuje. A ako bi me neko od njegove porodice kritikovao on bi ga dozvao i rekao: 'Ostavite ga, ono što je određeno to će i biti'."* (Bilježi ga Begavi)

Treće poglavlje

Propis udaranja žene u Ismalu, da li je dozvoljeno ili zabranjeno?

Izvor Islamskog vjerzakona je Kur'an i vjedostojan sunnet¹ Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Iz ova dva izvora ćemo dokazati kojoj kategoriji udaranja žene pripada; da li je farz, mustehab, mubah, mekruh ili haram. Tom prilikom koristimo hadis kojeg nam prenosi Ijas ibn Abdullah da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "*Nemojte udarati Allahove robinje (žene).*" Pa je došao Omer, radijallahu anhu, kod Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i rekao mu: "Žene su se uzoholile nad svojim muževima." Pa je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, dozvolio da se blago udare. Te noći su mnoge žene dolazile kod Poslanikovih, sallallahu alejhi ve sellem, žena žaleći se na svoje muževe. Pa je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "*Kod Muhammedove porodice su dolazile mnoge žene žaleći se na svoje muževe. Oni nisu dobri među vama.*" (Bilježe ga Ebu Davud, Ibn Madže i Darimi a šejh Albani ga je ocijenio kao potpuno vjerodostojan-Sahih)

Kroz promatranje prethodnog hadisa zaključujemo sljedeće:

¹ Poslanikove, sallallahu alejhi ve sellem, riječi, djela i prićutna odobrenja.

Ove riječi Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, nije izrekao u jednom vremenu i na jednom mjestu već je ovo bilo u tri situacije i tri različita vremena:

- Prvi vremenski period. U njemu je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "*Nemojte udarati žene.*" I ovim je završen prv period i prva situacija.

Prema tome, svako ko čuje ove riječi Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, spoznaće da je udaranje žena u Islamu sigurno zabranjeno zbog ove zabrane Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Počinioć tog djela je griješan i smatra se prijestupnikom zbog nepoštovanja naredbi Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem.

- Drugi vremenski period. Dolazak Omera, radijallahu anhu, u vremenu koje nije isto vrijeme u kojem je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "*Nemojte udarati žene.*" Došao je da se žali na žene rekavši: "Uzoholile su se žene nad svojim muževima." tj. postale su nadmene, osilile se, nepokorne su i hoće da dominiraju.

U ovoj situaciji je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, dozvolio udaranje uzimajući u obzor stvarnost kao i životne okolnosti bez kojih bračna zajednica nebi mogla da opstane. Ali, kakva je priroda ovog udarca? O ovome ćemo nešto progovoriti kod navođenja sljedećeh hadisa.

- Treći vremenski period. Nakon što je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, dozvolio muževima, ukoliko žena bude uobražena i neposlušna, da je blago udari došlo je puno njih žaleći mu se na svoje muževe. Pa je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "*Kod Muhammedove porodice su*

dolazile mnoge žene žaleći se na svoje muževe. Oni nisu dobri među vama."

U ovom trećem i zadnjem periodu postaje jasan propis Islama po pitanju udaranja žene a to je pokudenost (Mekruh) ili zabrana (Haram) ukoliko muž pređe Allahove granice koje ćemo malo kasnije pojasniti. Da li se iz teksta hadisa zaključuje da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, podstakao na udaranje žena? U govoru Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, je prijekor i negiranje dobra onome ko udari svoju ženu!!!

Ashabi Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, su shvatili i sakupili sve govore Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. I spoznali su da onaj ko udari ženu neće postići zadovoljstvo niti naklonost Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. A nema sumnje da ono što Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, nije drago da je u najmanju ruku na stepenu žestoke pokudenosti ako ne i zabrane (Harama).

Da li je moguće da udaranje žene iz kategorije pokudenosti pređe u kategoriju zabrane?

Kao što smo vidjeli osnovni i prvobitni propis udaranja žene u Islamu je sroga zabrana. Nakon toga, u slučaju postojanja uzroka i opravdanih razloga biva dozvoljenim. Da bii na kraju ipak dobilo status velike pokudenosti. Međutim, kada će udaranje žene biti strogo zabranjeno?

Udaranje žene će biti strogo zabranjeno ako se radi o nasrtanju na nju bez ikakva povoda. Svaki vid nasilja u Islamu je

zabranjen ako se radi o napravdi i nasrtanju. Rekao je Uzvišeni u Svojoj Knjizi, upozoravajući na svaki vid nepravde:

- "A onome od vas koji je nepravedan daćemo da patnju veliku iskusi." (Prijevod značenja 19.ajeta sure El-Furkan)

A rekao je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: *"Čuvajte se nepravde jer to su tmine na Sudnjem danu."* (Bilježi ga Bejheki)

Islam zabranjuje prouzrokovanje neprijatnosti bilo kome u svim oblicima. Bilo da se to radi riječima, jer Uzvišeni kaže:

- "Oni koji obijede čestite, bezazlene vjernice, neka budu prokleti i na ovome i na onome svijetu; njih čeka patnja nesnosna." (Prijevod značenja 23.ajeta sure En-Nur)

Ili ta neprijatnost bila tjelesne prirode poput udaracaili tome slično osim ako je to sa opravdanjem. Rekao je Uzvišeni:

- "A oni koji vjernike i vjernice vrijeđaju, a oni to ne zaslužuju, toware na sebe klevetu i pravi grijeh." (Prijevod značenja 58.ajeta sure El-Ahzab)

Ili se radilo o neprijatnosti jedenja imetka na nedozvoljen način. Kaže uzvišeni:

- "I imetke jedni drugima drugima na nedozvoljen način ne jedite." (Prijevod značenja 188.ajeta sure El-Bekare)

U ovome su jednaka sva stvorenja; muškaraci i žene, mladi i stari, muslimani i nevjernici. Zbog riječi Poslanika, sallallahu

alejhi ve sellem: *"Musliman je onaj od čijeg jezika i ruku su sigurni drugi ljudi."* (Ahmed 7086, Nesai 4995 i dr. Hadis je Sahih-vjerodostojan)

Onaj ko kaže da Islam podstiče na nasilje, neprijateljstvo ili udaranje žene je iznio ogromnu potvoru na Allahovu vjeru.

Šerijatski propis za onoga koji udara ženu:

Islamsko pravosuđe pitanje udaranja žena i nasilja nad njom od strane muža shvata veoma ozbiljno. Islam ulaže napore da se uspostavi pravda na taj način što će se muž koji je nasilan i nepravedan prema ženi odgojiti. nad njim će se primijeniti konkretni koraci šerijatskog prava onda kada se proces pokrene pred pravosuđem. Kao što je u sljedećem slučaju:

Novina Er-Rijad je na svojoj internet stranici datuma 12.12.2012. godine objavila sljedeće: "Lokalni sud u oblasti Katifa u saudijskoj Arabiji je donio presudu protiv muža koji je nasrnuo na svoju ženu i udario je. Njemu je dosuđeno 30 bičeva što će se obaviti na javnom mjestu kako bi bio pouka svim muževima koji su nasilni prema ženama. Također u okviru presude on je bio obavezan da pohađa kurs od deset dana u jednoj od ustanova koje se bave 'umjetnošću ophođenja sa ženama i pitanjima porodice'. Nakon toga će polagati pismeni ispit koji će se priložiti u arhivu predmeta."

Na ovakav sve muslimanske zemlje kažnjavaju muževe koji nasrnu udarcem na svoju ženu. Čak neke žene prijete, zastrašujući svoje muževe, odlaskom na sud. neke od njih nepravedno i spletkareći sebi naprave malu ogrebotinu a nakon

toga odlaze u policiju kako bi podigle optužnicu protiv svoga muža i pored toga što je muž čist od optužbi koje mu se stavljaju na teret.

Suština je da razuman musliman, koji prati uputstva vjere Islama, nije zadovoljan da se čini nepravda ženii niti nasilje. Kao što nas nasilju naša vjera niti podučava niti nam to dozvoljava već je to strogo zabranila. Naređeno nam je da praštamo, pređemo preko grešaka, budemo strpljivi i blagi te da loše odagnamo dobrim. Treba znati da Islam nije dozvolio udaranje žene već je to učinio iznimnom situacijom u prilikama kada bračni život ne može opstati osim sa tim. Sve to ima svoje uvjete koji su ovakav način ophođenja prema ženi učinili izuzetno rijetkim a sve to da bi se očuvalo bračno ognjište i uopštene moralne vrijednosti.

Četvrto poglavlje

Šerijatski propis u situaciji neposlušnosti žene

Neko ima pravo prigovoriti: Zar nije bolje da čovjek savjetuje svoju ženu umjesto da je udari?

Kažemo: Da, i to je zakon Gospodara Uzvišenog koji u Svojoj Knjizi kaže:

- "A one čijih se neposlušnosti pribojavate, vi posavjetujte, a onda se od njih u postelji rastavite, pa ih i udarite; a kad vam postanu poslušne, onda im zulum ne činite! – Allah je, zaista, uzvišen i velik!" (Prijevod značenja 34.ajeta sure En-Nisa)

A rekao je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, na Oprosnom Hadžu¹: *"Oporučujem vam da se prema ženama dobro ophodite. One su zatočenice kod vas, ne polazete pravo kod njih na ništa drugo osim ako dođu sa jasnim činom nemorala. A ako se to dogodi onda se od njih u postelji odvojte i (ako ovo ne bude koristilo) udarite udarcem koji ne ostavlja nikakva traga. Pa ako poslušne postanu ne činite im nepravdu! Vi, zaista, kod svojih žena imate prava a i vaše žene kod vas imaju prava."* (Bilježi ga Tirmizi. Hadis je dobrog lanca prenosilaca; Hasen-Sahih)

¹ Nazvan je 'oprosni' jer je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nakon njega živio manje od tri mjeseca a nakon toga preselio svome Gospodaru.

Sada vidimo kako je Allah Uzvišeni pojasnio da postupaju Njegovi robovi a Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, zacrtao put za rješenje problema neposlušne žene i to u tri etape:

Prva etapa:

Da čovjek putem savjeta i opomene pokuša popraviti neposlušnu suprugu prije nego potegne za odvajanjem u postelji. Ovaj redosljed je obavezan (vadžib) kod većine fukaha (učenjaka islamskog prava). Pa je obaveza čovjeku da se približi srcu žene lijepim govorom i savjetom. Da govori ono što će omekšati njeno srce i ukazati joj na njenu bitnost i veliko mjesto kod njega. Pokazaće da joj želi samo dobro i da je on njen iskreni savjetnik ulažući sav napor i sposobnosti u savjetovanju i opominjanju kako bi popravio njeno stanje. Treba imati u vidu da savjet ne dolazi iz hladnog srca niti na grub način već sa blagim riječima i nježnošću u ophođenju kao da joj kupi poklon, kako bi ona prihvatila savjet od muža dragog srca i bistrog uma. Naravno, obaveza pametne žene i one koja je pohvalnog morala je da prihvati savjet muža i ispred sebe stavi njenu budućnost i budućnost njene djece. Ako žena bude prkosna i loše naravi i ne bude koristio ni savjet ni opomena niti ukazivanje na ono što je dobro, nakon što je muž dao sve od sebe, preći će na sljedeći korak po redosljedu kao što je to naredio Uzvišeni Allah a to je odvajanje u postelji.

Druga etapa:

Da muž pokuša popraviti suprugu putem bojkota (hedžra) u postelji. To na način da joj okrene leđa ne dajući joj pravo žene (spolni odnos) u roku od tri dana, kao gornja granica jer Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: *"Nije dozvoljeno muslimanu da izbjegava (bojkotuje) muslimana duže od tri*

dana." (Buhari, Muslim, Malik u Muveti' i tekst hadisa je njegov)

Kako bi na taj način dokazao da nije zadovoljan njenim postupcima. Ovaj potez je poput druge prilike za ženu da se preispita u tom periodu koji traje tri dana. to je prilika da razmisli. A on ako je bijkotuje duže od tri dana to je već njeno mučenje a ne popravljanje. Pa ako se popravi i vrati razboritosti obaveza muža je da prekine sa bojkotom, da se izmire i oproste jedno drugom. A ako se usprotivi, uzoholi i nastavi po svome pri čemu bojkot ništa ne pomaže muž će preći na sljedeću etapu.

Treća etapa:

Kada muž pokuša da savjetom, lijepim govorom i poklonima popravi ženu i to ne urodi plodom pa on pokuša bojkotom u postelji i pokazivanjem da nije zadovoljan njenim postupcima pa ni ovo ne dadne plodove tada se dozvoljava čovjeku da udari ženu udarcem koji ne ostavlja traga niti ima posljedice. Učenjaci su slični da je obaveza ići redosljedom u rješavanju ovog problema neposlušne žene i to: Savjetovanje zatim bojkot u postelji a zatim udarac.

Rekao je Ata: "Pitao sam Ibn Abbasa kakav je to udarac koji ne ostavlja traga? Sa misvakom ili slično – rekao je. A Hasan el-Basri kaže: Udarac koji se ne 'osjeti'."

Cijenjeni čitaoče, tako ti Allaha, koji bol će izazvati misvak čija dužina i debljina je poput olovke?! I da li je udarac njime ispravno nazvati nasiljem u porodici?!!

Pa ako smatraš da je udarac misvakom nasilje u porodici hajde da zajedno vidimo kako nam zapadni filmovi, poput onih iz Holivuda, predstavljaju scene dvoje zavađenih ljudi, ili čovjeka i žene, ili direktora i radnika. U toku razgovora jedan stavlja kažiprst na prsa drugoga upozoravajući ga. Ili ga olovkom koja mu je u ruci udara u grudi. Često se da vidjeti kako jedan čovjek ošamari drugoga ili žena u razgovoru sa mužem dođe do situacije da ga jako ošamari ili on nju i napusti mjesto. I sve ovo zapad ne smatra nasiljem u porodici već emocijama koje su natjerale bračnog druga da ošamari drugog. I još smatraju da su ovakvi supružnici moderni. Treba znati da je šamaranje i udarac u lice strogo zabranjeno u Islamu a neprijatelji Islama i dalje optužuju da Islam podstiče na nasilje.

Pored toga što je Islam dozvolio da čovjek, nakon što uloži sav napor u prvoj i drugoj etapi, pređe na treću fazu Islam je ženi dao pravo da, prije nego dođe do trećeg stadijuma, traži razvod braka. To se u Šerijatu naziva El-Hul¹. Pa ako to hoće za sebe onda može donijeti takvu odluku. I o tome ćemo nešto reći u narednim redovima uz Allahovu pomoć.

Prije toga da napomenemo: Savjet, zatim bojkot u postelji, na kraju i udarac nisu za rješavanje svakodnevnih nesporazuma među supružnicima već za velike probleme kojih nekada bude.

Na primjer: Ako čovjek kaže ženi da skuha rižu sa ribom. Ona zaboravi i napravi rižu sa kokoškom. Da li se u ovakvoj situaciji sprovodi pravilo savjet, bojkot pa udarac?!!

Naravno da ne. Ovo su uobičajene stvari koje treba da prođu skoro neopaženo, čak i bez ukora.

¹ Razvod braka na zahjtev žene.

Međutim, ako je supruga žena lošeg morala, uzdignute glave, pri kojoj se opažaju pokazatelji razvrata, poroka, oholosti i drskosti tada imamo ženu koja je neposlušna i koja zahtijeva popravljjanje, upućivanje i rješavanje njenog problema. Poput bolesnika koji je u potrebi za lijekom.

Zamisli, cijenjeni čitaocē, zajedno samnom, ustrajavanje te žene u drskosti, oholosti i djelima koja ruše porodicu i rasturaju brak nakon što je muž učinio sve od savjeta, upućivanja i bojkota u postelji ali se ona i dalje ne odaziva na sve to. Pa šta je bolje; rušenje braka ili udarac koji ne ostavlja traga?!

Ako je udarac gubljenje jednoga oka (velika nedaća) a razvod sljepilo (gubljenje oba oka tj. vida) pa zaista je bolje ne imati jedno oko nego biti u potpunosti slijep. Čak šta više, ako se takva žena ostavi kakva jeste to će sigurno dovesti do raspada porodice a i do raspada društva u cjelini.

PETO poglavlje

Značenje na koje ukazuje riječ UDARAC u Islamu

Prije nego je čovjek u svijetu terora nad porodicom, a posebno nad ženom i djecom, uredio ljudska prava Islam je to učinio zabranjenim a počinioca okarakterisao kao vandala propisavši za njega kaznu na ovome a i budućem svijetu. I ne zadovoljava se samo na zabranu postupka već u to ubraja i riječi koje ne dolikuju. Na ovakav način Islam je obuhvatniji i potpuniji od bilo kojeg zakona koji se oslanjaju samo na kazne na ovome svijetu. Prije skoro 1400 godina Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je rekao: *"Musliman je onaj od čijeg jezika i ruku su sigurni ljudi. A vjernik je onaj u koga ljudi imaju povjerenje po pitanju krvi i imetka."* (Hadis bilježi Ahmed, Tirmizi, Nesai i drugi. Hadis je vjerodostojan, Hasen-Sahih)

Također je rekao: *"Vjernik nije onaj koji vrijeđa ili proklinje, on nije bestidan u govoru niti nemoralan."* (Hadis bilježi Buhari u 'Edebu', Tirmizi, Ibn Hibban, Hejsemi i drugi. Hadis je potpuno vjerodostojan – Sahih)

Postavlja se pitanje: Kako je Islam tako decidan po pitanju zabrane grubosti a u isto vrijeme dozvoljava udaranje žene?!

Kao odgovor na ovo pitanje treba pojasniti značenje udarca u našem svakodnevnom životu i njegovo značenje u Šerijatu. Kada se u svakodnevnom životu čuje da je čovjek udario ženu odmah se pomisli na gnusni i divlji prizor muža nasilnika i nepravедnika koji se okomio na ženu zadajući joj bolne udarce i povrede. I odmah se pomisli na ženu koja trpi nepravdu, na

koju je njen muž nasrnio i njeno tijelo koje je prekriveno modricama, ožiljcima i raznim lomovima. Ovo je značenje udarca u našem svakodnevnom životu koje smo ustanovili iz iskustva gledajući kako ljudi nasrcu na svoje žene udarajući ih.

Ako bih ti rekao da sam 'udario' zvono na vratima (pozvonio) da li bi pomislio da sam nasrnio na vrata udarajući ih?!! Ili ako bih rekao da ću ti navesti (udariti) jedan primjer da li ćeš pomisliti da ću nasrnuti na primjer udarajući ga?!!

Dakle, riječ (DARB – ضرب) svoje značenje mijenja s obzirom od upotrebe u rečenici, cilja onoga koji govori te s obzirom na njegov karakter i moral. Sve ovo ucrtava u naš razum cilj upotrebe ove riječi. Zbog toga, značenje riječi udarac u Islamu se u cjelosti razlikuje od značenja ove riječi u našem svakodnevnom životu. Ono što ovaj termin (udarac) u našem životu označava je kao takav zabranjen u Islamu i smatra se velikim prekršajem. Tako da nije dozvoljeno poistovjetiti ova dva značenja jer jedno je suprotno drugome.

Ako hoćemo da budemo pravedni onda možemo reći da NEMA udaranja žene u Islamu i da to nije dozvoljeno, već Islam zabranjuje da se ona ponižava ili se prema njoj nedolično ponaša ili joj se ružnim riječima obraća. Dakle, značenje termina 'udarac' u Islamu je poput 'udaranja' na prekidač zvona kako smo već pojasnili. A cilj svega toga je da ona shvati da je pogriješila po pitanju prava svoga muža te da on ima pravo da je popravi i poboljša.

Islam je mužu postavio mjere koje će poduzeti kako bi riješio problem neposlušne žene a to su mjere koje prethode 'udarcu'.

Udarac je učinjen zadnjom mjerom za onu ženu kod koje ništa drugo ne koristi.

Također, Islam je postavio nekoliko šerijatskih zabrana za muža koje, ako bude prekršio, biće od grijesnih i onih koji prelaze Allahove granice. Zaslužiće tako kaznu na ovome i budućeme svijetu, a te granice (zabrane) su:

Ograničenja vaspitavanja 'udarcem':

1. Postepenost u rješavanju problema. Na način da uloži maksimum truda da riješi problem u etapama koje prethode 'udarcu' a to su savjetovanje i bikot u postelji.
2. Da 'udarac' bude sa misvakom ili nečim sličnim čija dužina i debljina ne prelazi olovku.
3. Da se ne 'udara' po licu niti osjetljivim dijelovima tijela. Islam strogo zabranjuje udaranje po licu bilo da se udara žena, čovjek, ili životinja. Lice je predmet poštovanja i svaki udarac prouzrokuje neprijatnost. Kao što zabranjuje ciljanje osjetljivih dijelova i rigorozan je po tom pitanju. To su Allahove granice a onaj ko ih prekrši taj je grijesan.
4. Da odgajanje ovom metodom ne bude pred drugima bilo o čemu da se radi. Tako da nije dozvoljeno mužu da 'udari' suprugu pred drugima a posebno djecom. Jer to je ponižavanje žene na prvome mjestu a također i predstavlja loš odgoj (primjer) djece. Kakav to odgoj hoće da priušti čovjek svojoj djeci koji pred njima udara njihovu majku ili u stanju kada oni to čuju?!!

5. Da 'udarac' ne bude jak i da ne ostavlja nikakve tragove na koži, poput krvarenja ili da ostanu modrice, rana ili lom. Ako bi čovjek prouzrokovao lom, ranu ili krvarenje na tijelu žene on potpada pod kategoriju grijешnika, vandala i onih koji ne žele da poprave svoje supruge već žele da im se osvete i žele njihovu propast ništa više. Takvog muža, u skladu sa islamskim pravom treba ispitati i adekvatno zakonski kazniti.

Šesto poglavlje

Udarenje žene u drugim religijama

Zaista, pitanje udaranja žene nije pitanje koje se ograničava na jedno vrijeme ili mjesto, niti se vezuje za određeni period ili zajednicu. Već je to prisutno u svim civilizacijama kroz sva stoljeća bez izuzetka.

Onaj ko hoće da se upozna sa položajem žene u prijašnjim civilizacijama neka se vrati na djela koja su u ovoj oblasti napisana, a koja su prisutna, govoreći o položaju žene kod Grka, Rimljana, Kineza, Indijaca i dr. Kako je vjera jevreja i kršćana gledala na udaranje žene, što je bilo pitanje vjere kod njih i veoma rasprostranjeno u prijašnjim civilizacijama. Čak je ovo bilo prisutno za vrijeme Mesiha (Isaa, alejhis selam) pa da li je on o tome govorio i da li je ikada zabranio udaranje žene?!

Da li postoji u knjigama kršćana, sve jedno u Starom ili Novom zavjetu, citat koji zabranjuje ili čini pokudenim (mekruh) udaranje žene?! Tokom istraživanja vidjećemo da nema ništa što na to ukazuje.

Ako kršćanin udari ženu da li je time postao grješnik i vandal sa aspekta vjere? Koja je njegova kazna u skladu sa tekstovima Biblije?

Naravno, nije grješan jer ne postoji citat koji na to ukazuje, kako u Novom tako i u Starom zavjetu!!!

Također, ni zakonski se ne tereti sve dok pokazatelji nasilja ne budu jasni na tijelu; poput loma, modrice ili ožiljka. A ako tragovi na njenom tijelu ne budu vidljivi kako da dokaže da je on udario!! To znači da udarac koji ne ostavlja tragove nema kazne ni sa vjerskog ni sa zakonskog aspekta, kod njih!!!
Da vidimo kako je to regulisano kod jevreja ili budista. Da li kod njih postoje citati koji zabranjuju udaranje žene?

Naravno, ne postoje nikakvi vjerski citati koji zabranjuju udaranje žene niti u jednoj od religija osim u Islamu, samo!

Čak i kada udaranje žene pređe iz kategorije zabranjenog (harama) u kategoriju pokuđenog (mekruha) opet je Islam jedina vjera koja naglašava pokuđenost udaranja žene!!

A što se drugih vjera tiče, uopšte se ne osvrću na ovo pitanje niti zabranom niti pokuđenošću.

Pošto se ni jedna vjera ne bavi pitanjem pravila i ograničenja po pitanju udaranja žene osim Islam, na primjer kada kršćanin izgubi kontrolu i počne udarati svoju ženu, koja su to pravila i granice koje ne smije da prekorači?

Da li je kršćanstvo odredilo neke granice poput toga da ne smije nikako udarati u lice ili tako udariti da ostaju tragovi na tijelu i slično? Naravno da nije.

Pa onaj ko razmišlja o današnjoj stvarnosti koju živimo vidjeće statistiku nasilja nad ženom od strane jevreja, kršćana i drugih mimo muslimana. Upoznaj se sam sa policijskim i sudskim izvještajima i Americi i Evropi da bi vidio procenat muževa

koji u svojim porodicama sprovode nasilje nad ženom i djecom!!

Tako je u predislamskom periodu bilo uobičajeno da čovjek zaveže svoju ženu za stub i da je bičuje. To nije bilo zabranjeno ni jednom religijom (tada postojećom) niti nekim zakonima. Sve dok nije poslat Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, koji je ovo poništio i žestoko zabranio rekavši:

- "Zaveže neko od vas svoju ženu za stub pa je bičuje a na kraju dana možda spava sa njom!!" (Buhari)

U ovim riječima Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, poništava običaj u kojem čovjek preko dana udara svoju ženu a na kraju dana hoće da ima odnos sa njom! Drugim riječima: Kako može da bude prema njoj tako osoran i grub tokom dana a želi njenu blizinu i nježnost tokom noći!!!

Primjer položaja žene u Starom i Novom zavjetu

Plistalice kršćanstva stalno pokušavaju da nas ubijede kako je Mesih (Isa), alejhis selam, prvi koji se zalagao za prava žena i da joj je on dao prava koja nije dobila ni u jednoj drugoj vjeri. Te kako je Biblija ženu učinila ravnopravnom i podigla njen značaj!!

Međutim, da li se ovaj govor poklapa sa stvarnošću?!!

Svi znaju da Biblija zabranjuje ženama ulazak u Hejkel koji se nalazi unutar crkve u kome se nalazi 'najsvetiji' ili 'sveta žrtva'

(tu je sveta trpeza i mjesto prinošenja žrtvi), sve jedno bila žena mlada, srednje dobi, tinejdžerka ili velika dama. Pravilo nije povezano sa godinama već sa polom bar kada su žene u pitanju. Tako da ni Novi ni Stari zavjet ne spominju bilo kakvu mogućnost da žena uđe u Hejkel ili da drži misu.

Ženi nije dozvoljeno da govori u crkvi ili podučava nekoga unutar nje. Nije joj dozvoljeno da obnaša bilo koju funkciju sveštenog lica već samo ulogu 'sestre' što je stepen sluga a ne sveštenog lica!!!

Biblija nudi veliki izbor sveštenstva ali sve je samo za muškarce. Bilo da se radi o stepenu očeva kao Nuha, Ejjuba, Ibrahima, Ishaka, Jakuba ili stepen Arona, ili iskrenog vladara, ili stepen vjerovjesnika i njihovih nasljednika od sveštenika sve su to položaji namijenjeni muškarcima. Kada bi žena imala pravo da preuzme neki položaj to bi dozvolili Merjemi, alejha selam, koja je najpreča da ima neki položaj sveštenika. Ali u skladu sa učenjem kršćanske religije ženi je to zabranjeno!!

Da navedemo neke citate Biblije da vidimo položaj žene u njoj:

1. Žena se kažnjava zbog prijestupa čovjeka:

Knjiga proroka Jeremije (23:34): "Ako neki prorok ili sveštenik ili narod kažu: 'Gospodnje breme!', kazniću tog čoveka i njegov dom."

2. Spaljivanje žene bludnice sa vatrom:

Treća knjiga Mojsijeva (21:9): "Ako se sveštenikova kći obeščasti tako što se oda bludu, ona obeščaćuje svog oca. Neka se pogubi i spali vatrom."

3. Odsijecanje ruke ženi zbog banalnih stvari:

Peta knjiga Mojsijeva (25:11-12): "Ako se dvojica potuku, pa žena jednog priđe da izbavi svog muža iz ruku onog koji ga bije i pri tom pruži ruku i uhvati onog drugog za polne organe, odseci joj ruku. Neka oko tvoje ne žali."

4. Razvedena žena i udovica su poput bludnice:

Peta knjiga Mojsijeva (21:10-15): "A onaj koji je prvosveštenik među svojom braćom, na čiju glavu bude izliveno ulje za pomazanje i koji bude opunomoćen da nosi sveštenu odeću, neka ne ide raščupane kose i neka ne razdire svoje haljine. Neka ne prilazi nijednom mrtvacu. Ni za svojim ocem ni za svojom majkom ne sme se onečistiti. Neka ne izlazi iz svetilišta i neka ne oskrnavi svetilište svog Boga, jer je na njemu znak posvećenja, Božje ulje za pomazanje. Ja sam Gospod. On neka za ženu uzme devicu. Neka ne uzima udovicu ni razvedenu ženu ni obeščaćenu ni bludnicu, već neka za ženu uzme devicu iz svog naroda. Neka ne oskrnavi svoje potomstvo među svojim narodom, jer sam ja Gospod koji ga posvećujem'."

5. Potpuna potčinjenost žene svome mužu:

Efescima poslanica (5:22-24): "Žene neka budu poslušne svojim muževima kao Gospodu, jer je muž poglavar ženi kao

što je i Hristos poglavar skupštini - on kao spasitelj tog tela. I kao

što je skupština poslušna Hristu, tako neka i žene budu poslušne svojim muževima u svemu."

6. Obaveza ćutanja žene dok je u crkvi:

Prvo pismo Korinćanima (14:34-35): "žene neka ćute u skupštinama, jer im nije dozvoljeno da govore. Neka budu poslušne, kao što i Zakon kaže. A ako žele nešto da nauče, neka kod kuće pitaju svoje muževe, jer ne priliči ženi da govori u skupštini."

7. Žena je uzrok prijestupa:

Prva poslanica Timoteju (2:11-15): "Žena neka ćutke prima pouku, s potpunom poslušnošću. Ženi ne dopuštam da poučava, niti da gospodari muškarcem, nego neka ćuti. Jer prvo je stvoren Adam, pa onda Eva. I Adam nije bio prevaren, nego je žena bila prevarena i učinila je prestup. Ali žene će se spasiti rađanjem dece, ako ostanu u veri, ljubavi, posvećenosti i razboritosti."

8. Nadređenost muškarca nad ženama:

Prva Petrova poslanica (3:1-6): "Tako i vi, žene, budite pokorne svojim muževima, da biste one koji nisu poslušni Božjoj reči pridobile bez reči svojim ponašanjem, kad vide vaše čisto ponašanje i duboko poštovanje. I neka vaš ukras ne bude u spoljašnjosti - u pletenju kose i ukrašavanju zlatom ili u haljinama - nego neka to bude tajna osoba srca odevena u neraspadljivo ruho mirnog i blagog duha, koji je dragocen u

Božjim očima. Jer su se tako nekada ukrašavale i svete žene koje su se uzdale u Boga, pokoravajući se svojim muževima. Tako je i Sara bila poslušna Avramu i nazivala ga „gospodarem”. □ □ A vi ste njene kćeri ako činite dobro i ne bojite se nikakvog zastrašivanja."

Prva knjiga Mojsijeva (3:16): "Ženi reče: 'Veoma ću umnožiti tvoje muke u trudnoći i u bolovima ćeš decu rađati. Žudećeš za svojim mužem, a on će nad tobom gospodariti!'"

9. Kamenovanje žene bludnice sve do smrti:

Peta knjiga Mojsijeva (22:13-21): "Ako čovek uzme ženu i legne s njom, ali je zatim omrzne i optuži je za sramotna dela pa je dovede na loš glas, govoreći: 'Uzeo sam ovu ženu, ali kad sam legao s njom nisam našao dokaz da je devica', tada neka otac te devojke i njena majka uzmu dokaz da je ona devica i odnesu ga kod vrata pred gradske starešine. Neka otac te devojke kaže starešinama: 'Svoju kćer dao sam za ženu ovom čoveku, a on ju je zamrzio. I evo, sada je optužuje za sramotna dela, govoreći: 'Nisam našao dokaz da je tvoja kćer bila devica.' Ali evo dokaza da je moja kćer bila devica.' I neka pred gradskim starešinama rašire ogrtač. Starešine tog grada neka uzmu tog čoveka i kazne ga. Neka im plati kaznu od sto sikala srebra, a oni neka ih daju ocu te devojke, jer je devicu u Izraelu doveo na loš glas. Neka mu ona i dalje bude žena. Ne sme da se razvede od nje dok je živ. Ali ako se pokaže da je optužba istinita, da se nije našao dokaz da je ta devojka bila devica, neka devojku izvedu na vrata kuće njenog oca, i neka je ljudi njenog grada zaspnu kamenjem da pogine."

Peta knjiga Mojsijeva (22:22-24): "Ako se neki čovek zatekne kako leži sa ženom koja pripada drugom čoveku, neka se oboje pogube, i čovek koji je legao sa ženom i ta žena. Tako ukloni zlo iz Izraela. Ako čovek u gradu naiđe na devicu koja je verena i legne s njom, oboje ih izvedite na vrata tog grada i zaspite ih kamenjem da poginu devojku zato što nije vikala u gradu, a čoveka zato što je osramotio ženu svog bližnjeg. Tako ukloni zlo iz svoje sredine."

10. Žena je na nižem stepenu od čovjeka:

Prva poslanica Korinćanima (11:3-10): "Ali želim da znate da je svakom mužu glava Hristos, a ženi je glava muž, a Hristu je poglavar Bog. Svaki muž koji se moli ili proriče pokrivene glave sramoti svoju glavu. A svaka žena koja se moli ili proriče nepokrivene glave sramoti svoju glavu, jer je to isto kao da joj je glava obrijana. Jer ako se žena ne pokriva, neka se ošiša. Ali ako je za ženu sramota da se ošiša ili obrije, neka se pokriva. A muž ne treba da pokriva glavu, jer je Božja slika i slava, a žena je mužu slava. Jer nije muškarac nastao od žene, nego žena od muškarca. I nije muškarac stvoren radi žene, nego žena radi muškarca. Zato, a i zbog anđela, žena treba da ima vlast nad glavom."

Sedmo poglavlje

Udaranje žene u zapadno kršćanskom društvu

Pokušali su mnogi neprijatelji Islama proširiti neke nedoumice o Islamu među kojima je i pitanje udaranja žene. Na tom putu su uložili maksimalan napor i obmanjivačke sposobnosti skrivajući svaki ajet i hadis koji pobija te nedoumice a ostavljaju ono što im na prvi pogled odgovara. Pa se 'udaranje' spominje odvojeno od govora koji mu prethodi i onoga što slijedi, pokušavajući da na taj način usade lažne sumnje o Islamu. Na tom putu se koriste niskim i podlim varkama udaljavajući se tako od istine. Pa spominju temu uopšteno iz čega proizilazi loše shvatanje i pobrkanošću želeći time da postignu cilj a to je iznošenje netačnosti o Islamu. A u isto vrijeme sebi prizivaju civilizovanost i plemenit odnos spram žene uopšteno a prema svojim ženama posebno. Ali su u stvarnosti izostavili sljedeće činjenice:

Prvo: Islam je jedina vjera koja je između supružnika uspostavila samilost i ljubav. To je jedina vjera koja decidno zabranjuje nasilje nad ženama i njihovo ponižavanje bilo da se to radi riječima ili djelom. Rekao je Uzvišeni:

- "I jedan od dokaza Njegovih je to što za vas, od vrste vaše, stvara žene da se uz njih smirite, i što između vas uspostavlja ljubav i samilost; to su, zaista, pouke za ljude koji razmišljaju." (Prijevod značenja 21. ajeta sure Er-Rum)

Uz napomenu da ova ljubav i samilost ne dolaze osim u šerijatski ispravnom i dozvoljenom braku.

Drugo: Islam je jedina religija koja prije više od četrnaest stoljeća ne samo da zabranjuje udaranje već zabranjuje i ponižavanje žene te gledanje na nju kao manjkavu ili potlačenu. takvo ponašanje se tretira kao nedostatak kod čovjeka. Rekao je Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem: *"Ne ponašaju se prema ženama plemenito osim plemeniti a ne podcjenjuju ih osim bezvrijedni."* (Pogledaj djelo Fejdul-Kadir, 3.tom, 496.str. hadis broj 6661. Kao i Daiful-Džami' od šejha Albanija, broj hadisa 2916)

A ako pregledamo Bibliju koja obuhvata i Star i Novi zavjet nećemo naći ništa što ni iz bliza niti iz daleka zabranjuje udaranje žena.

Treće: Islam podstiče na plemenit odnos prema ženama. Svi Kur'anski ajeti i hadisi Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, koji govore o odnosu među supružnicima podstiču na velikodušnost i dobročinstvo jednog bračnog druga spram drugog. Rekao je Uzvišeni:

-*"One imaju isto prava koliko i obaveza."* (Prijevod značenja 228.ajeta sure El-Bekare)

Četvrto: Islam poziva uzvičenim principima u ophođenju sa drugima posebno sa ženama, što osigurava nagradu na budućem svijetu. Rekao je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: *"Ko god udijeli nešto želeći time Allahovo lice (nagradu) Allah će mu dati nagradu za to, čak i zalogaj koji čovjek stavi u usta svoje žene."* (Buharija)

Peto: Islam je 'udaranje' žene učinio iznimnom situacijom a ne pravilom. I to pod posebnim uvjetima koji sprečavaju muža da koristi ovu metodu osim u posebnim prilikama kao zadnji

pokušaj da se riješi problem i otkloni mnogo veća šteta. To zato jer žene nisu jake i nisu iste u svim vremenima, društvima i plemenima. Pa metoda koja je pogodna za jedno društvo nekada nije pogodna za drugo i umjesto da koristi ta metoda nanosi štetu. Ophođenje spram jedne žene nekada nije pogodno za drugu ženu iz drugog društva tj.zajednice ili drugog vremena ma koliko se trudio da to ponašanje prema njoj prilagodiš. I ova raznolikost (u načinu ophođenja) je od sveobuhvatnosti Islama i uzimanje u obzir svih mogućnosti.

Šesto: Fenomen nasilja u porodici je veoma proširen u državama koje slove za napredne i civilizovane savremene zemlje. Koliko je samo zapadnih kršćana koji su nasrnuli na svoju ženu, javno, pred drugim ljudima, na aerodromu, restoranu, baru ili čak na ulici na očigled prolaznika. I ovo nije tajna već se svakodnevno ovakve vijesti prenose putem sredstava javnog informisanja.

Koliko je samo kršćanki koje u Americi, Kanadi, Evropi, Australiji i td.odlaze u policijsku stanicu kako bi prijavile nasilje od strane muža i napravile zapisnik. A ovi zapisnici se ne prave osim ako ima jasan dokaz nasilja poput loma, modrica i sl. kao posljedica udaranja. Onaj ko istraži ovakve zapisnike u Americi, Evropi, Australiji i sl. biće mu jasno o čemu se radi.

Proširenost udaranja žene u zapadnim društvima

Da bi nam bilo jasno koliko je nasilje u porodici uzelo maha u društvima koja sebi prizivaju civilizovanost i napredak pogledajmo sljedeće:

1. Mnogobrojnost institucija i udruženja, državnog i građanskog sektora u zemljama Evrope koja se bave problemom nasilja nad ženama i porodicom. Sva ta udruženja su ostala bespomoćna da riješe ovaj problem nasilja nad ženama od strane njihovih muževa.

2. Oglasi u kojima se putem sredstava javnog informisanja pozivaju svi da obavijeste policiju u slučaju da uoče bilo koji id nasilja nad ženama u komšiluku.

3. Pitanja koja se veoma često postavljaju građanima zapadnih društava, od kojih su:

- Da li si ikada udario ženu?
- Da li si vidio ili čuo kako otac tuče tvoju majku?
- Da li si čuo da neko od tvoje porodice tuče svoju ženu?
- Da li si čuo da neko od komšija tuče svoju ženu?

Cilj postavljanja ovakvih pitanja je da se potvrdi postojanje nasilja nad ženama od strane njihovih muževa kršćana bilo to u Evropi, Americi, Kanadi ili Australiji. I to je problem koji je među njima veoma prisutan.

Na kraju postaje jasno svakome objektivnom da je Islam počastio ženu i da je jedina vjera koja je podigla njen značaj i mjesto. Islam je ženu zaštitio od svega što skrnavi njenu čast i

udara na njenu čednost. A žestoko je upozorio i zabranio da joj se čini nepravda. Rekao je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: *"Zabranjujem vam pravo dvoje ne zaštićenih; siročće i žena."* (Bejheki)

Neka je mir i spas na Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, na njegovu porodicu i ashabe ...

WWW.ISLAMHOUSE.COM